



İnsan bazen sevindirici ve mutlu eden haberler alır. Kimileri bu haberi vereceği zaman önce bir müjde veriyorum gibi ifade kullanarak haberi biraz geciktirse sevinmeyi daha da anlamlı kılmış olur.

Toplum olarak uzun zamandan beri müjde alamamıştık derken imdadımıza hızır gibi yetişen Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanı, “**Bu yıl da aldığımız kararlar, poşet fiyatlarını 25 kuruş olarak belirliyor ve herhangi bir artışa gitmiyoruz**” derken neredeyse sevinç gözyaşları dökcektik.! Bizi sayın bakan ve fiyatı simitin yirmide biri olsa da bu poşetten başkası düşünmedi.!

Poşetin çok çeşitleri olmakla beraber burada kastedilen plastik filmden yapılmış genellikle tek kullanımlık küçük torbalardır. **Onun için bakanlığın adına şehircilikten sonra gelmek üzere “poşet” eklenebilir.** Böylece toplumsal minnet borcumuzu da ödemiş oluruz.! Bakan bey affını falan istemeyip görevde kalırsa, bu vefa duygusuyla poşet fiyatını belki de simitin yirmi beşte birine indirirse fena mı olur.? **Soyadı gibi poşet fiyatları da kurumlaşmış olur.!**

Buraya kadar sevindiriciydi, ya poşetin içi nasıl dolacak? İşte bütün ve büyük sorun burada.

Kahraman bakkalların nesli tükendiğine göre üç harflilerden, yerel marketlerden ya da fabrika işletmekten bakkal işletmeye düşen devlet kooperatiflerinden doldurulabilir. Ben genel olarak yerelleri tercih ettiğim için diğerlerinden pek haberdar değilim. Kamuoyundan takip ettiğime göre aslında üç harflilerle kooperatiflerin dış kovuğunu dolduracak kadar farkı olmadığı söyleniyor. **Hepsinde de poşet doldurmanın faturasının ağır olduğu herkesin bildiği ve yaşadığı bir gerçek.** Ortak olansa içini kazıkla doldurduğun poşet hepsinde 250 kuruş ve sorular kasada aynı **. İstiyormusun, istemiyormusun?**

Çözümü nasıl olur, neler yapılabilir? Her sorunun bir çözümü vardır ancak temel kural “**sorunu yaratanlar çözümün bir parçası olamaz.**” Olmaya çalışırlarsa içinden çıkılmaz hale gelir.

Herkes kendi başına buyruk, bireysel çıkarlar toplumsal çıkarların önüne geçmişse ve kuralsızlık kural halini almışsa, hukuk işlemiyor demektir.

Şöyle ki: **İnekler dile gelip süt ve ürünlerinin fiyatını ben belirleyeceğim derse ne olur? Hadi kabul ettik diyelim. İstekleri devam ederek olay La Fontaine masallarına dönüşmez mi?**

-Etimin ve derimin fiyatında da belirleyici olacağım, şimdilik sakatata karışmam.

-Haftanın altı günü süt veririm bir günü tatil ilan edeceğim ve iki günde bir yeşil yem yerim. İthal samanlar ağız tadıma uymuyor, yerli isterim.

-Bana büyük baş derler, eğimi yüzde ondan fazla ve küçükbaşların olduğu meralarda otlamam gibi bir sürü karşılanmaz istek.!

Peşinden arılar, tavuklar, horozlar. Kediyle köpeği, eşekle böceği daha saymadan neler olur neler... □ Sorma gitsin koyunlar ise bir köşede olaylardan bi haber.!

Üç ve dört harfililere ne istedilerse verirken, sarı öküz hikayesindeki gibi zamanında kahraman bakkalları feda etmeyecektiniz. Az pahalı olsa bile kazançları ülke içinde kalan, çoğunlukla günlük yazıp, aydan aya toplayan ve kimileri gibi çakma değil gerçekten milli ve yerlilerdi.

Her alanda olduğu gibi son olarak gıda konusunda da eski dostlarla arayı bozdular. Tanıdıklarını tanımıyoruz, o da kim? demeye başlayarak **Veyselleri inkar edip, fotoğraflara rastgele çekim dediler.!**

□ □ □ □ □ **Sürekli yanlış yapmaktan sınırları ve ağızları bozulmaya, küfretmeye, hatta vekil dövmeye başladılar.**

Terk edilen yol arkadaşları gibi hayat pahalılığına karşı ucuzluk sembolü olarak poşeti de kurban ederken vefasızlığı yine sergilediler.!

Yüksek enflasyon altında ezilen ve fiyatı yerlerde sürünen poşet adına üzülüyorum.

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ **Tek çıkar yol, bunu bize uygun görenleri poşetlemek.!**